

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΕΝΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ

Ποια είναι περιγραφή που θα έκανε κάποιος προσπαθώντας να αφηγηθεί ότι συνέβη τους τελευταίους μήνες στο νησί (και θα συνεχίσει να συμβαίνει ακόμη πιο οξυμμένα; Ποιες λέξεις θα επέλεγε προσπαθώντας να αποφύγει τα αποκρουστικά νοήματα που κρύβουν όλα αυτά που ακούμε για προσφυγικό τουρισμό, εισβολές και ωρολογιακές βόμβες; Αυτό που βλέπουμε εμείς είναι ότι στους τελευταίους πέντε μήνες συμπυκνώνεται αποκαλυπτικά όλη η ουσία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού όπως εφαρμόζεται στα σώματα (νεκρά ή ζωντανά) και στις συνειδήσεις ντόπιων και μεταναστών μέσω των αντιμεταναστευτικών πολιτικών. Ντόπιοι επιχειρηματίες, εγχώρια και διεθνή ΜΜΕ, κράτος και πολιτικά κόμματα τον αναπαράγουν και αναπαράγονται μέσα από αυτόν. Ταυτόχρονα σαν τραγωδία μέσα σε αυτό, κομμάτια της μεριάς που δέχεται την επέλαση του, στρέφονται το ένα ενάντια στο άλλο επισφραγίζοντας την υποτέλεια τους.

Τα σύνορα είναι πόλεμος

Μετά την κατασειυή του φράχτη στον Έβρο χιλιάδες μετανάστες/ριες αναγκάζονται να περάσουν τα θαλάσσια σύνορα για να ξεκινήσει η διαδρομή τους μέσα στην Ευρώπη. Εκεί βρίσκονται οι σύγχρονες τεχνολογίες παρακολούθησης, ο Ευρωπαϊκός στρατός και οι ελληνικές αρχές για να ελέγχουν, να ληστεύουν και εν δυνάμει να αποτρέπουν την είσοδο τους. Οι επιθέσεις και οι ληστείες που δέχονται από παρακρατικές ομάδες στα σύνορα, η κράτηση τους σε χώρους όπου τα σκουπίδια ξεπερνούν τους ανθρώπους και η αναγκαία ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη είναι αδύνατη, ο εξαναγκασμός σε ατέλειωτες ώρες περπατήματος και αναμονής σε ουρές, είναι μερικά από τα συστατικά της διαδικασίας μέσω της οποίας επιβάλλεται ο τρόμος, η υποτίμηση και το τσάκισμα της αξιοπρέπειας των μεταναστών/ριων. Μια διαδικασία στην οποία κανείς δεν πρέπει να σηκώσει κεφάλι και αν το κάνει το κράτος θα είναι αμείλιτο. Τις καθιστικές και άλλες διαμαρτυρίες που έγιναν από τους μετανάστες με αίτημα τη γρηγορότερη αποχώρηση τους από το νησί, ακολούθησαν οι επιθέσεις φανατισμένων μπάτσων που συλλαμβάνανε και άνοιγαν κεφάλια αριστερά και δεξιά. Η αντιμεταναστευτική πολιτική όμως, είναι ταυτόχρονα και μια μηχανή που παράγει θάνατο. Μόνο την Κυριακή 13/9 35 μετανάστες ανασύρθηκαν νεκροί αφού η ξύλινη βάρια στην οποία επενέβαιναν μαζί με άλλους/ες 76 βούλιαξε έξω από το Φαρμακονήσι. Τα νεκρά σώματα έρχονται να προστεθούν στα χιλιάδες προηγούμενα και αυξάνονται όσο γράφονται αυτές οι γραμμές. Οι μετανάστες/ριες για την Ευρώπη-φρούριο είναι υλικά σε μια γραμμή παραγωγής των οποίων η φύρα είναι προβλεπόμενο μέγεθος, δίπλα στις συλλήψεις και τις αποτροπές.

Lets talk about business...

Οι μετανάστες/ριες έρχονται αντιμετώπι με ένα πλέγμα μικρών και μεγάλων αφεντιών, τα σάλια των οποίων τρέχουν για νόμιμο ή παράνομο χρήμα από τους/τις μετανάστες/ριες, που στην περίπτωση αυτή είναι μια εύκολα διαχειρίσιμη οικονομική μονάδα. Κάτι συνδέει το κράτος με τον ιδιοκτήτη φαστ-φουντ που χρεώνει τα δεκαπλάσια, τον βενζινά που βάζει εισιτήριο στην τουαλέτα, τον Τούρκο διακινητή, τον παρακρατικό “πειρατή”, τις εταιρίες catering και τις ακτοπλοϊκές εταιρίες και δεν είναι μόνο το υποκείμενο το οποίο κοιτούν απειλητικά. Όσο πιο εξοντωτική είναι η κρατική διαχείριση των μεταναστών/ριων και όσο μεγαλύτερος είναι ο φόβος και η υποτίμηση που παράγεται από αυτή, τόσο μεγαλύτερο είναι το κέρδος του επιχειρηματία. Οι κραυγές λοιπόν για πτώση του τουρισμού σταμάτησαν προσωρινά και τα αφεντικά σήκωσαν τα μανίκια για να ελιχθούν μέσα στη νέα συνθήκη.

Σκηνοθετώντας την αναγκαιότητα του ολοκληρωτισμού.

Το μέγεθος της βαρβαρότητας που περιέχει η αντιμεταναστευτική διαχείριση δεν χωνεύεται εύκολα σε μια κοινωνία που θέλει να καυχιέται για την πολιτισμική της υπεροχή, τον ανθρωπισμό και την (τουριστική) φιλοξενία της. Τα ΜΜΕ λοιπόν αναλαμβάνουν να κατασκευάσουν με θεαματικούς όρους μια πραγματικότητα που κάνει την ύπαρξη του ολοκληρωτισμού κοινωνικά αναγκαία. Με στρατιωτική διάλεκτο οι μετανάστες παρουσιάζονται σαν εισβολείς ενταγμένοι σε οργανωμένο σχέδιο και ο ελληνικός και ευρωπαϊκός στρατός βρίσκονται στα σύνορα για να αναχαιτίσουν τις ροές τους. Ο μετανάστης εικονίζεται σαν βιολογικά και πολιτισμικά κατώτερος από δημοσιογράφους που, επικαλούμενοι επιστημονικά δεδομένα που δεν είδε ποτέ κανείς, μιλούν για φορείς ασθενειών και υγειονομικές βόμβες. Ταυτόχρονα ο ξυπόλητος, η γυναίκα με το βρέφος, ο πνιγμένος, ο αιματοβαμμένος από το γκλοπ μετανάστης και όλο το κρατικό έκτρομα είναι εικόνες που αν επενδυθούν με την κατάλληλη μουσική και το απαραίτητο συναίσθημα μπορούν να ανεβάσουν κατακόρυφα το οικονομικό κασέ του δημοσιογράφου.

Σκάβοντας το λάκκο μας.

Όποια κι αν είναι τα σχέδια που έχουν οι κυρίαρχοι για ένα πληθυσμό, η τελική έκβαση εξαρτάται πάντα από τη στάση που θα κρατήσει ο ίδιος αυτός πληθυσμός και όσοι είναι δίπλα του. Η ασφυκτική συνθήκη που διαμορφώθηκε συνειδητά μέσα στα κέντρα κράτησης και η ιεράρχηση των ανθρώπων στις διαδικασίες καταγραφής και αποχώρησης, οδήγησε στις συγκρούσεις μεταξύ μεταναστών/ριων για λόγους προτεραιότητας. Η συγκέντρωση δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων στο νησί, από την επιλογή των αρχών να εμποδίσουν τη αποχώρησή τους, σε συνδυασμό με την αντιμεταναστευτική κουλτούρα που εναγωνίως καλλιεργούσαν ΜΜΕ και πολιτικοί φορείς, ενεργοποίησε (έστω και στιγμιαία) τα όποια συντηρητικά αντανάκλαστικά έχει ο καθένας/μία μέσα του/της. Ντόπιοι και μετανάστες στέκονται γυμνοί μπροστά στην υποτίμηση που τους επιβάλλει το κράτος και τα αφεντικά και ανήμποροι να αντιπαρατεθούν, στρέφονταν ο ένας ενάντια στον άλλο. Τα περιστατικά της Δευτέρας 7/9 οπού οι δυνάμεις των ΜΑΤ σε συνεργασία με φασίστες, συγκρούστηκαν με ομάδα αντιφασιστών/ριων και τα περιστατικά της Τετάρτης 9/9 οπού τα ΜΑΤ περιφρούρησαν την πορεία ρατσιστικού μίσους 40 φασιστών με το ευφάνταστο όνομα Πατριωτική Κίνηση μας δείχνουν ένα απλό πράγμα. Κράτος και αφεντικά διψούν για κοινωνικό κανιβαλισμό σε σημείο που νιώθουν την ανάγκη να τον περιφρουρήσουν. Γιατί πρόκειται για την κοινωνική συνθήκη που επισφραγίζει την υποτέλεια μας και μας κρατά διαχωρισμένους και αδύναμους.

Μάντεψε ποιος έχει σειρά

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός, όπως εφαρμόζεται, δεν ξεινάζει ούτε τελειώνει στις αντιμεταναστευτικές πολιτικές. Αυτό είναι μόνο ένα κομμάτι στο ευρύτερο παζλ, ίσως το πιο αποκαλυπτικό αφού απειλεί ένα από τα πιο υποτιμημένα κομμάτια της τάξης μας. Πρόκειται απλά για ένα εργαλείο επιβολής των οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων που λέγεται καπιταλισμός, όταν αυτός βρίσκεται σε κρίση, με τα κοινωνικά συμβόλαια και τα στρογγυλά προσώπια να έχουν καταρρεύσει. Τον είδαμε να λειτουργεί αποτελεσματικά στις ματωμένες από τις επεμβάσεις των ΜΑΤ απεργίες, στις δολοφονικές επιθέσεις των ταγματών εφόδου της χρυσής αυγής, στις φυλακές τύπου Γ', στην βίαιη αναδιάρθρωση των ζώων μας. Τα συστήματα παρακολούθησης μεταναστευτικών ροών, τα κέντρα κράτησης και η εκπαίδευση του στρατού και της αστυνομίας για τη διαχείριση πληθυσμών δεν υπάρχουν μόνο με φυλετικά ή πολιτισμικά κριτήρια. Είναι τα όπλα με

τα οποία εφοδιάζει ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός τα κράτη και τα αφεντικά ώστε η επιβολή της κυριαρχίας τους σε όλους τους καταπιεσμένους να είναι πιο αποτελεσματική.

Για πόσο ακόμα;

Τη στιγμή που μοιράζεται αυτό το κείμενο ακόμα περισσότεροι στρατιώτες ευρωπαϊκών κρατών κατεβαίνουν στη Μεσόγειο για τον έλεγχο των συνόρων, χτίζονται φράχτες στα σύνορα των κρατών, κέντρα κράτησης φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια και τα ναυάγια διαδέχονται το ένα το άλλο. Η μεγαλύτερη ήττα των από κάτω είναι ότι δεν έχουμε μπορέσει να διαμορφώσουμε τους όρους ώστε να ξεπεράσουμε την εικόνα του σύγχρονου τέρατος που γεννιέται. Δεν πρόκειται όμως ποτέ να ξεπεραστεί αν συνεχίζουμε να κοιτάμε ο ένας/μια τον άλλο/η ως αμυνόμενοι/ες απέναντι σε εισβολείς ή σαν φιλόανθρωποι απέναντι σε θύματα, ζητώντας την καλύτερη μεταχείρισή τους. Ας εξερευνήσουμε τις δυνατότητες που υπάρχουν για αλληλεγγύη στο δρόμο μέσα από κοινούς εξεγερτικούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών ενάντια στην υποτίμηση των ζωών μας.

ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΦΡΟΥΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΦΡΟΥΡΕΙ

MUSAFERAT
Σεπτέμβριος 2015